

CONTROL

Reactie namens WGA Control op verkorting WGA-risico-periode

WGA Control ondersteunt met name publiek verzekerde grote werkgevers om duurzaam een situatie met de laagste WGA-lasten te bereiken. Vanuit haar kennis en ervaringen in het publieke domein is deze reactie opgesteld.

Aanleiding voor voorgestelde wijzigingen:

Probleem volgens de regering :

Werkgevers hebben de perceptie dat de verhouding tussen werkgever en werknemer scheef is v.w.b. de verantwoordelijkheid m.b.t. de kosten van arbeidsongeschiktheid en re-integratie.

Oplossing volgens de regering :

“Na inwerkingtreding van deze maatregel zullen werkgevers korter individueel belast worden voor de WGA-lasten van hun (ex-)werknemers. Dit leidt er toe dat financiële risico's voor werkgevers afnemen en zij minder huiverig zullen zijn bij het aannemen van personeel”.

Gevolgen van voorgestelde wijzigingen:

1 De totale lasten van arbeidsongeschiktheid nemen voor werkgevers juist toe

O.i. zullen de totale lasten voor werkgevers toenemen.

Nu de – financiële – prikkel kleiner wordt om actief met de schadelast vanuit arbeidsongeschiktheid om te gaan, zal het aantal gevallen dat instroomt in de WIA toenemen. Daar is iedereen het over eens.

Dat betekent dat de lasten in het eerste compartiment van de 5-jaars-risico-periode zullen toenemen.

Ook de lasten van het naar het AOF overgedragen tweede 5-jaars-compartiment nemen toe. Door 2 effecten:

- De doorstroom van een absoluut groter aantal gevallen uit het eerste compartiment
- De vastgestelde lagere `uitstroomprestatie` van het UWV, dat na 5 jaar de re-integratieverantwoordelijkheid van alle gevallen op zich neemt

Daardoor zal vervolgens het aantal WGA-gevallen in de periode na 10 jaar ook toenemen, met als gevolg een t.o.v. het nu verdere stijging van de AOF-lasten.

Kortom : deze maatregel levert geen positieve bijdrage aan de zorg van werkgevers voor het dragen van lasten van arbeidsongeschiktheid. De `huiverigheid` bij het aannemen van personeel wordt groter (meer zzp-ers? / meer flex ?).

2. Terugkomen van principe `De vervuiler betaalt`

Het effect van onderdelen van het wetsvoorstel is, dat met name de werkgevers, die nu wel goed hun best doen om schadelast te verlagen, er extra kosten bij krijgen. Kosten, die veroorzaakt worden door `vervuilende` bedrijven.

Het effect van de maatregelen op systeemniveau is dat een deel van de nu op individueel werkgeversniveau toegerekende schadelast overgeheveld wordt naar het niet-geïndividualiseerde, anonieme collectief.

Deze beweging is strijdig met de jarenlang ingezette lijn van `de vervuiler betaalt`. Een lijn die bewezen effectief is gebleken, zowel bij WAO als WIA.

Vanuit Wet Verbetering Poortwachter is gebleken dat de lijn van "de vervuiler is verantwoordelijk voor reïntegratie" eveneens bewezen effectief is.

3 Werknemers gaan minder bijdragen: de scheefte neemt toe

Doordat de periode, waarin de werknemer gevraagd kan worden 50% bij te dragen aan de WGA-premie, gehalveerd wordt, neemt de scheefheid van de financiële verantwoordelijkheidsverdeling toe.

Dit terwijl de regering juist de scheefheid wil laten afnemen.

4. Inactiviteit neemt toe

In de groeiende economie zijn alle handen nodig. Deze maatregelen dragen bij aan inactiviteit en zijn daardoor een potentiële bedreiging voor de economische ontwikkeling.

De vergrijzing leidt reeds tot een toename in de WIA-instroom.

Daarenboven leidt verhoging van de AOW-leeftijd tot een toename in de WIA-instroom.

Gecombineerd met (zie Jaarverslag UWV 2017) een tekort aan verzekeringsartsen maakt dit de kans groot dat de WGA-populatie in de 2e vijf jaar nauwelijks herbeoordeeld zal worden.

Een groot deel van de WIA-instroom betreft verzuim vanwege psychische klachten. Hiervoor zijn lange trajecten nodig.

Over-all commentaar

Feitelijke analyses ontbreken

Allereerst hebben wij eigenlijk nergens een sluitende analyse o.b.v. feiten kunnen aantreffen, die een rechtvaardiging vormt voor de voorgestelde wijzigingen.

‘Het gevoel van werkgevers’, dat de grootste onderbouwing lijkt te zijn, is niet nader onderzocht.

We hebben het rapport ‘Geschikt voor de arbeidsmarkt’ van IBO doorgenomen, dat, volgens de regering, informatie bevat over het nut van de maatregelen, maar hebben dit niet aan kunnen aantreffen.

Wat we in dat rapport wel aantreffen is :

- Dat er nog steeds sprake is van een leerfase voor UWV en verzekeraars m.b.t. wat effectieve interventies op casusniveau kunnen zijn (pagina 69)
- Een on-onderbouwde conclusie, dat beperking van toerekening van WGA-lasten werkgevers kan ontzorgen (pagina 75)
- Een advies om nader onderzoek te doen naar het effect van de lengte van doorbelasting op het gedrag van werkgevers (pagina 80).

De volgende Verstorende Onrust

Er is gekozen voor een hybride systeem. Daar zijn al heel wat aanpassingen op geweest, met de daarbij behorende onrust en instabiliteit. Verzekeraars hebben grote verliezen moeten accepteren.

De keuze van een werkgever - hoe hij zijn lasten wil dragen voor de WGA - is gebaseerd op strategische lange-termijn-overwegingen.

Het beleid van de werkgever en eventueel de verzekeraar gericht op schadelastbeheersing heeft ook een lange-termijn- karakter: 5 jaar is tekort hiervoor.

Om tot een optimalisatie te komen van het actuele hybride model waarbij het gezamenlijk gedeelde belang van alle werkgevers in Nederland is, dat de totaallasten van het systeem zo laag mogelijk zijn, vereist vooral Tijd.

Tijd om :

- verder te leren
- feiten te verzamelen, die wel bijdragen aan schadelastbeheersing
- het systeem zich te laten stabiliseren

Tot slot. Doel van een van de vorige wetswijzigingen was het “voorkomen van een duiventil”- De nu voorgestelde nieuwe keuzemogelijkheid maakt er juist weer een duiventil van.

Er lijkt tegemoet gekomen te worden aan het gevoel van werkgevers, echter de grootste verandering vindt plaats op het gebied van perceptie. Perceptie wordt “we betalen minder lang, terwijl de kosten juist stijgen”.

WGA Control heeft geen bezwaar tegen publicatie van haar reactie en houdt zich graag beschikbaar voor een WIA-expert-sessie.

Met vriendelijke groet,

H.E. Wonnink

